

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L&# Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

L&#t chết, m&# website vnfa.com, chúng tôi đ&# đ&# c m&# t s&# câu chuy&#n th&#ng tâm v&# thân ph&#n c&#a nh&#ng ng&#i b&# chết đ&# c&#ng s&#n nghi ng&# và nh&#ng ng&#i tù mi&#n B&#c tr&#c năm 1975 do ông Ki&#u Duy Vĩnh k&# l&#i.

Ông Ki&#u Duy Vĩnh là m&#t c&#u đ&#i úy trong Quân Đ&#i Vi&#n Chính Pháp đã l&#i mi&#n B&#c sau năm 1954. Năm 1960 ông b&# b&#t vì t&#i "ph&#n cách m&#ng" và b&# giam gi&# đ&#n năm 1970. Năm 1972, khi M&# d&#i bom mi&#n B&#c đ&# làm áp l&#c bu&#c Hà N&#i ph&#i tr&# l&#i bàn h&#i ngh&# Paris, ông Ki&#u Duy Vĩnh l&#i b&# b&#t l&#n th&# hai cùng v&#i nhi&#u ng&#i khác.

l&# mi&#n B&#c, m&#i khi có bi&#n c&# gì x&#y ra, công an th&#ng đi lừa nh&#ng thành ph&#n b&# coi là nguy hi&#m, nh&#t là nh&#ng ng&#i có tham gia vào các ho&#t đ&#ng tôn giáo, đ&#a vào nh&#ng n&#i giam gi&# đ&# d&# ki&#m soát. Chúng tôi nh&# l&#i năm 1976, khi chúng tôi đ&# c đ&#a ra giam t&#i tr&#i Thanh C&#m Thanh Hoá, chúng tôi khám phá ra t&#i đây còn có kho&#ng 170 giáo dân mi&#n B&#c b&# giam gi&# t&# năm 1970, m&#c d&#u không có t&#i gì c&#. Theo h&# k&# l&#i, có nh&#ng n&#i chính quy&#n còn giúp t&#n b&#c cho giáo x&# t&# ch&#c r&#m r&# các ngày l&# tôn giáo đ&# xem nh&#ng ai thu&#c thành ph&#n tích c&#c, sau đó h&# b&#t nh&#ng ng&#i này. Toán giáo dân nói trên v&# sau đ&# c chuy&#n qua tr&#i Thanh Phong và ph&#i đ&#n năm 1983, t&#c 13 năm sau, h&# m&#i đ&# c phóng thích.

Ông Ki&#u Duy Vĩnh đã t&#ng thu&#t l&#i tr&#ng h&#p c&#a m&#t ng&#i đ&# c ông coi nh&# là m&#t “Đ&#c Thánh T&# V&# Đ&#o th&# hai” mà ông đã ch&#ng ki&#n trong các tr&#i tù c&#ng s&#n. Đó là ông Lâm Vĩnh Thúy. Ông Thúy đã b&# chết vào ngày Giáng Sinh năm 1973, sau m&#t tr&#n đồn c&#a b&#n cai ng&#c.

M&#c d&#u b&# C&#ng S&#n hành h&# và đ&#i x&# tàn t&# trong h&#n 15 năm, ông Ki&#u Duy Vĩnh đã t&#ng thu&#t l&#i nh&#ng câu chuy&#n mà ông đã ch&#ng ki&#n m&#t cách ung dung, khách quan, không đ&# c&#m xúc và long h&#n thù chi ph&#i. Đây là nh&#ng câu chuy&#n s&# đ&# c ghi vào l&#ch s&#.

Nhân mùa Giáng Sinh s&#p đ&#n, chúng tôi xin m&#i đ&# c gi&# đ&# c câu chuy&#n “Đ&#c Thánh T&# V&# Đ&#o Th&# Hai mà tôi đ&# c g&#p” c&#a ông Ki&#u Duy Vĩnh đ&# vinh danh nh&#ng ng&#i anh hùng và t&#ng nh&# đ&#n nh&#ng ngày đen t&#i trên đ&#t n&# c chúng ta.

NH&#NG NGÀY Đ&#NH M&#NH

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: Lá Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

Độc thánh th< nhất là tu sĩ Đ< Bá Lung t< Ng< c Đông, H< ng Yên, đã chết t< C< ng Tr< i, còn đ< c thánh th< hai này thì b< Qu< n giáo tù VC b< c h< i tàn ác đã man < tr< i Phong Quang, Lao Kay.

Ngài tên là Lâm Đình Túy, ng<< i Nam Hà, giáo dân đ< a ph< n Bùi Chu. Đ< c thánh này quy< t li< t h< n, đ< t khoát h< n, nh< ng đ< u mà Ngài Lâm Đình Túy làm thì ch< có m< t không có hai, tr<< c không có và sau này cũng không th< có. Tr<< c Ngài, chúng ta ai cũng ng< mũ cúi đ< u kính c< n nghiêng mình.

Tháng 5 năm 1972, M< b< bom l< i mi< n B< c Vi< t Nam. Ngày 10 tháng 5, c< u Long Biên l< i b< đánh s< p. Đ< n chi< u ngày 11 tháng 5, 1972, tôi l< i b< b< t l< n th< hai v< i t< i ph< n cách m< ng. Đ< u này không có gì là b< t ng< đ< i v< i tôi c<. Tôi đã ch< đ< i nó t< năm 1971. Khi T< ng th< ng M< Nixon cho tr< c thăng đ< b< xu< ng tr< i tù binh M< < S< n Tây đ< hòng c<< p l< i các phi công b< b< t, tôi đã th< y tôi b< theo dõi t< ng b<< c. Luôn có m< t cái đuôi theo tôi.

Và đ< n năm 1976, khi c< m l< nh tha, tôi đ< c th< y quy< t đ< nh b< t tôi k< t< tháng 6 năm 1971, th< mà mãi đ< n m< t năm sau tôi m< i b< b< t k< cũng h< i mu< n. Thi< u tá Công an C<< ng, th<< ng g< i là C<< ng cao, tr< c ti< p t< i b< t tôi < quê ngo< i tôi: thôn Đông, xã H< i Xá, Gia Lâm, n< i gia đình tôi ch< y bom s< tán v< đó. Lúc Công an x< c vào nhà, tôi đang s< a so< n đi t< m. Tôi c<< i, b< o v< i C<< ng cao là đ< tôi t< m xong r< i hãy b< t đi.

C<< ng cao r< t t< t< b< o:

- "Thôi, anh Vĩnh vào H< a Lò r< i hãy t< m."

Tôi b< o:

- "Vào đó ph< i đ< n ngày đ< u tháng m< i đ<< c t< m ch<."

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L& Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

C&ng cao b&o:

- "Tôi h&a là s& đ& anh t&m tr&c khi vào xà lim."

M& tôi và v& tôi gào lên:

- "T&i tình gì mà l&i b&t ng&i ta. Sao mà tàn ác th&. Đã gi&t ng&i c&p h&t c&a c&i r&i mà v&n không buông tha."

C&ng cao ôn t&n b&o v&i v& tôi:

- "Ch& bình tĩnh l&i, yên tâm. Khi nào M& ch&m đ&t b& bom chúng tôi s& cho anh &y v&."

(Th& mà mãi đ&n năm 1976 sau khi chi&m đ&c Sài Gòn m&t năm, h& m&i tha cho tôi v&).

Tôi m&c qu&n áo đi theo C&ng cao, ra đ&u làng lên xe vào H&a Lò, vào ng&c C&u U vì ph&i đi qua chín l&n c&a m&i t&i xà lim giam tôi. V&i tôi H&a Lò quen thu&c quá. Tôi đã tr&i qua t&t c& các xà lim & đó l&n b& b&t tr&c. Gi& đúng l&i h&a, tr&c khi t&ng tôi vào xà lim, C&ng cao b&o Qu&n giáo cho tôi đi t&m c&n th&n không gi&c gi& gì. Tôi v&n con nhà binh, nên r&t bình tĩnh tr&c m&i hi&m nguy, l&n tr&c cũng nh& l&n này. T&m xong tôi ung dung t& t&i ng&i th& Yoga ch& c&m.

Vì đã đ&c nghe k& và đã rút kinh nghi&m t& l&n tr&c, ngay ngày hôm sau, v& tôi thăm nuôi ti&p t& cho tôi, mu&i v&ng r&t m&n, k&o b&t và chè lam. M&y ngày đ&u tôi không đ&n n&i đói, và đã có chi&u dài th&i gian 10 năm tù tr&c, đã t&ng & C&ng Tr&i, s&c ch&u đ&ng c&a tôi đã đ&c tôi luy&n nên tôi c&ng&i th& Yoga. Ba b&n ngày trôi qua, ch& có ma nào h&i cung mình c&. C&ng cao nghe nói h&c xì đ&u l&m, mà sao l&i l&ch s& t& t& v&i mình th&.

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: Lá Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

Trở c lúc vào xà lim, C ng cao b o tôi:

- "Anh chết phải hiểu chết, M là bị bom. Vậy nên bắt là đi u t t nhiên thôi. Chúng tôi bu c phải tháo cái ngòi n . Thôi, c đi tr i ít lâu d ng ném bom là v ."

Anh ta là còn nói tiếng Pháp với tôi n a:

- "Ch c anh là m a chúng tôi: La Raison du plus fort est toujours le meilleur ch gì."

Tôi im ng vào xà lim không tr i.

M t tu n trôi qua, r i hai tu n. Cũng không ai h i han gì. Mà th c tình ra, còn gì n a mà h i. L n từ 10 năm tr c khai báo ty Ni t h t r i. L n này m i v đ c ít lâu thì b b t i. Có gì đ khai mà h i. Cũng mong đi tr i cho nó yên m t b th mà b ng m t hôm, đ c g i lên h i cung. M ng quá. Có đ p đi i ra ngoài th không khí.

M t cán b còn tr , ăn m c ch nh t i ch s . H i toàn nh ng chuy n đầu đầu: Bên Tây, bên M , bên Thái Lan và mi n Nam. Tôi tr i i m i ng i con cá vàng. Và r i đ t ng t, tôi b o là quên h t t t c r i. Anh ta v n r t t t n, b o tôi c nh i, giúp cho anh ta có th đánh giá chính xác đúng nh ng con ng i xa xôi đó.

Tôi b o:

- "Tôi đang đói đây, đang ho lao đây, đang m t rũ ra đây. Bây gi là g n 11 gi tr a r i, tôi ch a đ c m t h p n c, ch a đ c m t mi ng gì cho vào b ng nên tôi đói i m, mà d d y đói thì không có tai đ nghe. Xin đ cho đ n chi u ho c mai. Đ a tôi v xà lim ng thôi."

Tôi t ng anh ta s n i câu. Nh ng không:

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: Lá Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

- "Thôi đi c, anh v, mai tôi sẽ gặp lại."

Sáng mai, tôi đi c gặp lại. Sau khi ng vào gh, anh ta rút trong c p ra hai cái bánh mì Badega k p th t, m t gói thu c ho Rimifon, m t bánh xà phòng th m đ a cho tôi:

- "Anh ăn đi. Còn các th này để dùng khi đi tr i."

Gi ng nói, ánh m t đ y s t t. Tôi ung dung ng i ăn h t hai cái bánh mì và ch đi nh ng câu h i h c búa. Nh ng không, th y tôi ăn xong, anh nói:

- "Tôi đã đ c k h s lý l ch c a anh r i. Đ c k, nh ng ch a đ y đ b ng g p chính con ng i c a anh. Hôm qua g p, th y anh nói b đối và b ho nên hôm nay tôi đem đ n cho anh ít thu c. Th thôi nhé. Anh có th v đ c r i."

Và anh ta g i Qu n giáo đ n tôi v xà lim. Tôi h i ng c nhiên tr c s vi c đó. Lúc y là tháng 5, năm 1972. Năm 1976 tôi đ c tha, đ n năm 1979 tôi đang đ p xe đ p ph Lò Đức thì th y có ng i g i:

- "Anh Vĩnh, anh Vĩnh."

Tôi quay i không nh n ra ai. Anh ta c i b m t kính ra, tôi li n nh n ra anh: ng i cán b h i cung đã cho mình bánh mì và thu c.

Tôi m i anh đi u ng bia, anh t ch i và b o:

- "Tôi r t m ng là th y anh tr v m nh kh e thôi, tôi xin i vì có vi c b n không đi u ng bia v i

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: Lá Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

anh đác. Chúc anh kháe và gáp nhiáu điáu tát lành."

Tôi cá nài mái anh, anh nhát quyát chái tá, bát tay xin lái và đi. Tôi có hái tên anh, anh vá nhá không nghe tháy và không trá lái. Cám  n anh.

Sau câu chuyán hái cung trên, tôi đi trái Vinh Quang (thuác tánh Vĩnh Phú). Gáp lái mát sá ngá i quen cũ, tay bát mát máng, cá nhá là đi phép trá lái đán váy. Ká cũng nác cái. Và chính   trái này, tôi gáp mát vá thánh tá vì đáo náa: Lâm Đình Túy, ngá i Nam Hà, giáo dân đáa phán Bùi Chu.

NGá I TU Sá TÊN HIáU

Khi tôi lên trái Vinh Quang đác  t lâu thì có mát tu sĩ tên là Hiáu   đáa phán Thái Bình đác thá vá tá do. Nháng chá đá ba tháng sau, lái tháy tu sĩ Hiáu bá bát đem lên trái. Mái ngá i đáu máng máng tái tái, và cũng coi nhá tu sĩ đác đi phép vá. Riêng giáo dân thì há hái lám. Hái ra thì mái biát là khi đác tá do, Giáo hái đã phong tu sĩ Hiáu làm Linh mác và khi bá bát lái, Linh mác Hiáu đã đem theo đác "mình thánh" vào trái tù. Các tín đá Thiên Chúa giáo mát mác rát kính tráng Linh mác Hiáu, săn sóc, chăm nom các ká chu đáo, có quà gì cũng đem biáu: mát   m ch  ngon, mát c  s n lu c, vài cái bánh ng t mái đác ti p tá.

Linh mác Hiáu có dáng vá mát trí th c nho nh , tr ng tr o, đ p trai, thông minh, tr c 35 tu i. Mát con ngá i không có gì đ  ch  trách, ph n n n vá mái ph  ng đi n.  n  ,  ng x  v i mái ngá i lúc nào cũng khiêm t n, nh  nh n t  i c  i, hòa đ ng v i mái l p ngá i trong tù không phân biát chính tr  hay hình s .

Linh mác Hiáu lên trái Vinh Quang l n th  hai thì đác Phó Giám Th  C  công b  v i toàn tr i tù là ông cha đ o Hiáu này chính là mát tên l u manh chuyên nghi p. Mái ngá i c  há m m, ng  ra không hi u.

PGT C  gi i thích nh  sau:

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

- "Hiếu là một tên vồn lười biếng, thích ăn ngon mà không thích lao động, một tên ăn bám xã hội, trông mặt người anh ta thì thấy ngay là lười ăn uống mà c tr n, ăn ngon mà c đ p nên đi tu, làm nghề tôn giáo, là b p các giáo dân để kiếm ăn. Thế hồi, dĩ dĩ ch đ Xã Hội Chủ Nghĩa của chúng ta, nghề người yêu lao động có thể nào chấp nhận phần ăn bám đó. Trí thức như Hiếu, thì giá trị không bằng c c t (trích Mao Trạch Đông), mà trí thức gì cái anh ta: H c đ c m y ch "la tanh t i" đến nhà thờ rao giảng, là th ng ra kh n kh a thì c theo nh i Vi t Nam ta: g n bay là xa bay b ng m i các c v h ng l c cho con cháu. Ngh y l i không kh n kh a nh th , y nói: 'Ca tê riom, ca th dran,' ra cái đi u cao siêu bí hi m, nó có cái quái gì là bí hi m đâu, nó là: cá trê rán, cá trê om nói tr ch đi, th thôi. Đ y y l a b p các giáo dân nh v y đ y. Ch đ ki m mi ng ăn nh m y lão th y cúng ch p ch ng y mà. L n th nh t đã b b t t ng vào tù đã c i t o đ c, nên tha cho v làm ng i l ng thi n. Ngh v n ch ng nào t t y, ng a theo đ ng cũ, l i t p t c hành ngh nên ph i b t l i l n th hai. Nh th là y đã tái ph m nhi u l n. V y thì y đích là tên l u manh chuyên nghi p r i còn ph i th c m c gì n a."

Phó Giám Th C nói tr n tru láo liên nh v y v i b m t xám và l nh, từ nghe không m t ai dám c i c . Còn tôi, tôi c ng c ng i ra. Đến ngay c tr i C ng Tr i cũng ch a th y giám th , qu n giáo nào dám gi i thích nh v y c .

H n nói gì thì m c h n, chúng tôi đ ngoài tai. Ngh v i ông Lâm Đình Túy, thì nh ng đi u mà Phó Giám Th C nói làm ông khó ch u. Và ông l i t v khó ch u h n khi th y các giáo dân c quây qu n quanh Linh m c Hi u để ăn u ng, quá chu đáo.

Th r i m t ngày Ch Nh t ngh , nhân lúc các tín đ và Linh m c Hi u đang ng i ăn u ng chuy n trò vui v thì bác Lâm Đình Túy xu t hi n. Bác đ ng tr c m t Linh m c Hi u, ch tay nói v i gi ng gi n đ , Bác đ c m t lo t nh ng câu ti ng La Tinh trong Évangile (Bible) c t đ cho Linh m c Hi u nghe. Tôi không hi u nh ng l i nói đó có ý nghĩa m nh m ra sao, nh ng tôi th y Linh m c Hi u tái m t đ ng d y b o các con chiên gi i tán, và t đ y không th y t p h p nhau n u n ng ăn u ng gì n a.

Sau chuy n này, cu c s ng tr i Vinh Quang c l ng l trôi. Có đi u đ i v i riêng tôi, m t đ i t ng c n ph i chuyên chính đàn áp thì mũi dùi của Phó Giám th C luôn chĩa vào tôi. V tôi lên thăm nuôi t p t b đ i v không cho g p và nh n.

Th nh tho ng tôi l i b g i lên l c v n, ch n ch nh đe d a, và nh ng bu i nói chuy n H i tr ng đ u bóng gió nói đ n tôi: li u h n mà ch u phép c i t o. Tôi đ c phân công vào toán già đàn lát cùng v i bác Lâm Đình Túy.

THÁNH T Đ O LÂM ĐÌNH TÚY

Bác Túy g y y u xanh xao. R t ít nói. Nhìn bác, tôi l i nh đ n tu sĩ Đinh Hi n L ng, dòng tu ép xác Châu S n, tù C ng Tr i v i tôi và đã chết. Đ u cũng c t ng n g n nh tr c, c ngày ch nói m t câu chuy n, c ng i yên l ng l nhìn, nhìn đ y mà ch nhìn th y gì c . Nh ng có m t đi u r t khác. R t khác là khi làm vi c thiêng liêng, b t c vào th i đi m nào, ngay c trong lúc đang làm vi c ngoài đ ng, ngoài tr i, bao gi bác cũng qu xu ng, kính c n cúi đ u nh trong nhà th làm l . Bác đ h t tâm trí vào vi c c u nguy n, lúc đó coi nh ng không còn ai xung quanh, k c Giám th tr i, Qu n giáo, lính coi tù, bác v n qu xu ng nguy n c u, ngang nhiên làm nh th ng. Mà có cái l n a là nh ng Giám th và Qu n giáo không làm gì đ ngăn c m bác c .

Khi tôi lên tr i tù Vinh Quang thì m i vi c đã đi n ra nh v y r i, và v n ti p t c đi n ra nh v y, m i ng i đ u cho đó là m t chuy n bình th ng làm tôi r t ng c nhiên khi tôi đem so sánh v i nh ng chuy n đã x y ra tr i C ng Tr i l n tù tr c (1960-1970). Tôi có tò mò h i m t giáo dân cùng quê cùng x đ o v i bác Túy thì giáo dân đã cho tôi bi t là t khi b b t lên đ n tr i giam Nam Đ nh bác đã làm nh th r i. Giam mãi xà lim, cùm mãi r i l i ph i th ra, bác v n c th . Cu i cùng, các ban Giám th tr i d i dành ch u thua bác, đành đ Bác nh v y, cho đi cùm xà lim thì chính ban Giám th l i m c m u c a ông ta, ông y ch thích n m xà lim thôi. Không b ai qu y r y, l i c m b ng n c r t, cùm thì chân ông y ch b ng cái que tằm y, có cùm thì cũng nh không. Th là ban Giám th l i l i ra b t đi làm. Ông đi ra, nh ng không làm gì c . Đ n ch làm là ông ng i vào m t góc r i qu xu ng c u kinh. Xong thì l i ng i im l ng nhìn. R i đi v tr i. Th thôi. Ch c là h đã h p lên, h p xu ng nhi u l n l m r i, đ tìm ra m t đ i sách tr ông. K t qu : là c dành đ m c ông ta nh v y. N u không ch còn m t cách là gi t ông đi mà thôi. Th i đi m gi t ông thì ch a đ n. Nên m c nhiên ông là ng i đ c nh t trong tr i đ c h ng quy n u tiên nh v y.

Năm 1972 tôi lên tr i Vinh Quang g p ông, đã th y ông nh v y. Cũng nh tu sĩ Đinh Hi n L ng, ông r t ít nói, ông hay ng i tĩnh l ng đ nghe và nhìn, và ch c ông nhìn và nghe đ c nhi u đi u l m, nên ánh m t ông nhìn tôi có r t nhi u thi n c m. Ch c h n ông bi t tôi đã đi tù nhi u năm, đã t ng C ng Tr i, nên đôi lúc có trao đ i v i tôi m t vài đi u, ch không ph i là m t vài câu chuy n, t nh :

- "Tr c ông Vĩnh có Bui Chu à?"

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L& Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

- "Vâng, năm 1951-1952 tôi có đóng quân ở Hành Thiến cùng với Tiểu đoàn Công Giáo số 16. Tôi đã có hân hạnh được gặp Đức Giám Mục coi sóc địa phận Bùi Chu, Đức Cha Phêrô Nguyễn Chi."

Lên sau ông hỏi tôi:

- "Ông có ở tù cùng với cha Hân không?"

- "Có, tôi có được gặp cha Hân và được chứng kiến cái chết của cha Hân ở trong tù."

Lên sau nói:

- "Ông cũng có biết tu sĩ Đinh Hiên Luyện đồng ép xác Châu Sơn à?"

- "Vâng, tôi có ở tù cùng với tu sĩ Đinh Hiên Luyện và tu sĩ Luyện đã chết ở Công Trại rồi."

Ông hỏi người bạn có thể, và chắc chắn tôi trả lời có thể, và thế là đủ. Đã là tù thì phải làm điều phải thì y rằng:

Thịt chết được tha, Thịt thì tiếp tế, Thịt ba "ăn mồm" (thịt). Được gọi ra tiếp tế, mang ra thịt. Bên chén mong cho chóng đói nên tôi mình đi được gặp người thân và được ăn no. Thịt mà có lợn tù ở phòng tiếp tế thăm nuôi vào gọi đích danh Lâm Đình Túy ra gặp người nhà. Ông người chết nhìn lên không đáp lời. Người gọi là một tù hình sự nên anh ta vắng ngay ra:

- "Đ..., còn chén chén gì nữa. Nhiêu lắm, thay mặt gánh nặng chết rồi. Nhanh lên đi."

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

Ông là người có mặt nhìn, không nói năng gì. Và rồi ông không ra gặp người thân để nhận tiếp tế. Đôi mắt hiền từ của ông, tôi thấy ánh lên một điều quý trọng gì đó, nó giống như ánh mắt của tu sĩ Đ. Bá Lung. Công Trại nhìn anh em trẻ con khi đi xa lim và chết!

Tháng 12 năm 1972, Mỹ thả bom B52. Tôi và một số phần tử nguy hiểm, trong đó có ông được đưa ra đến vào trại C sâu trong núi. Chúng tôi bị lừa tuột vào một hầm ngầm đào sâu dưới lòng núi. Nếu bom Mỹ mà bắn gần đây, hầm sẽ là chỗ tốt nhất khi phải chôn. (Cái hầm này gần chôn xà lim, giam phi công Mỹ, anh Phan Hữu Văn bị tử tử rõ với trí này).

Được vài ngày, thấy tình hình quá căng thẳng, họ vội vã chuyển chúng tôi lên Lao Kay ở trại Phong Quang. Hết Vinh Quang rồi là Phong Quang. Sao mà họ khéo đặt tên hay đến thế cho các nhà tù miền Bắc này. Nào là: Thanh Công Thanh Hóa: Đàn xanh, nào: Ba Sao Nam Hà: Ba vì sao sáng, nào: Hạng Ca Yên Bái: bài ca máu hùng. Trại Ngọc: Ngọc ngà châu báu. Yên Hòa Phú Thọ: Yên vui hòa thuận. An Thọ như Tuyên Quang: An nhàn và thanh vắng.

Đi tù mà Vinh Quang, và đặc biệt Phong Quang thoáng mát, thì nhất rồi còn phải kêu ca phàn nàn gì nữa. Nhưng thoát ra cái nhà tù Phong Quang này một chút trong cùng tên của rừng xanh, núi đồi, sát biên giới Việt - Trung nơi tên cùng của đất nước mà lại là Phong Quang thì cái tài dùng "mặt pháp," tài của báo đã đặt tên một siêu đẳng rồi.

Chúng tôi được chuyển từ trại Vinh Quang lên Phong Quang, Lao Kay. Lên đến trại vào quãng nửa đêm. Trại rất sâu trong rừng và cũng phân ra A, B, C. Vì trại Công Trại được phong "Anh Hùng" nên các trại được ưu tiên học tập rút kinh nghiệm để noi theo.

Và nếu ta cho điếm Công Trại là 10 thì Phong Quang cũng được 7 hoặc là 8. Đây cũng ghê lắm. Có một Quynh giáo ác ôn tên là Tòng, người Thái Bình, mặt da tái tái, mặt thì hí mặt thì cười hi hi toét, to béo, khỏe mạnh, vũ phu, từng có một tên côn đồ đứng bên xe, cưỡi cưỡi nói nói, chuyên gọi tù bằng thô ngữ. Khi cần, môi mím lại, mặt tái tái đi, lúc nào là có chuyển giọng đi.

Chúng tôi đến trại được Quynh giáo Tòng tiếp đón chu đáo: đèn pin để và một tiếng ngói, tay thức ngay vào hộp bếp lấy sẵn, khám xét.

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L& Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

- "Thôi đi c, vào ngủ đi. Sáng mai sẽ hay." H& n b& o th&.

Và sáng hôm sau, tôi đi c ch&ng ki&n m&t đi u mà hai l&n từ g&n 15 năm tôi ch&a th&y bao giờ, tr&c không có và sau này cũng khó có. M&t chuy&n đ&ng tr&i.

ooo

Qu&n giáo ác ôn T&ng, c&m b&n danh sách tù đi đ&u, theo sau l&ng là m&t ti&u đ&i súng &ng và m&t lũ tù hình s& tay sai làm tr&t t& viên trong đó có m&t tên hung ác nh&t tên là Nh&n, ng&i H&i Phòng.

Theo th&ng l&, tù đ&c g&i đ&n tên, ôm đ& đ&c ra tr&c m&t Qu&n giáo, r&i đ& nh&ng tù hình s& tr&t t& viên l&c l&i khám xét. L&n l&t nh& v&y. Cho đ&n lúc g&i tên Lâm Đình Túy. Không th&y tr& l&i. Ác ôn T&ng cao gi&ng đ&n l&n th& ba r&i câu quát:

- "Nó đâu? Th&ng Túy đâu. Câm h&."

Trong lúc khám xét ai cũng lo l&y thân mình trông l&y đ& đ&c c&a mình. Cũng ch&ng bi&t ông Túy & đâu đ& mà giúp đ& c&. Lúc đó ông Túy đang qu& & m&t góc đ& làm vi&c thiêng liêng. Cũng nh& & các tr&i đ&i, nh& & trong nhà th&, ông qu& xu&ng cúi đ&u nghiêm ch&nh, đằng hoàng, đĩnh đ&c c&u nguy&n thành kính. V&i ông lúc &y không có ai & chung quanh, không có chuy&n gì x&y ra c&. Vì m&i đ&n h&i đêm, nên ch&a k&p bàn giao nh&ng gì chi ti&t, và cũng ch&a có thì giờ đ& đ&c h& s& lý l&ch t&ng ng&i nên h&n, Qu&n giáo ác ôn T&ng, c&c k& gi&n đ& tr&c s& vi&c dám coi th&ng h&n đ&n nh& th&.

H&n đã g&i, g&i đ&n ba l&n mà th&ng tù không th&m đáp l&i. Lâu nay có th& này bao giờ đâu: h&n nói m&i ng&i & ph&i r&nh r&p tuân theo, bây giờ l&i có m&t th&ng tù chính tr& dám coi th&ng h&n. Ác ôn T&ng l& l& đi đ&n. Sau này tôi m&i đ&c bi&t là tù & đây s& h&n nh& c&p, h&n đánh tù không ti&c tay, t& tay h&n đánh, m&t, h&n sai tù tay sai đánh ti&p cho h&n xem cho h& lòng ác đ&c và đánh cho đ&n ch&t. Có m&t tù hình s& còn tr&, không bi&t lúc h&n đi qua, đùa v&i b&n, gi& tay gi& làm súng b&n, mi&ng kêu: t&ng, t&ng, t&ng. Th& là ph&m húy, b& m& r&i. H&n g&i ra cho ăn đòn và ít lâu sau ng&m đòn ch&t. Thành ra ai cũng s&. Nhìn th&y h&n là s& r&i. Con

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: Lá Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

ngái hán toát ra tá khí. Thá mà Lâm Đình Túy lái không biát điáu đó.

Hán lá đián. Hán nám gáy ông lái đáng dáy, ông ván nhá cân và gáy yáu.

- "Mày là tháng Túy. Sao tao gái mày không trá lái há?"

Ông nhìn hán, tá tá quay ngái đáng tháng dáy trác mát hán. Và thát là bát ngá đái vái tát cá, ông giá tay tát thát mánh vào tên ác ôn Táng, rái ông lái tá tá quay ngái quá xuáng tiáp tác làm công viác thiáng liáng cáa mình.

Chác chán là đái vái tát cá nháng ngái đi tù á mián Bác này, tá xáa cho tái lúc áy cháa có ai, cháa có bao giá mát ngái tù dám tát vào mát Quán giáo hay mát ngái lính coi tù cá. Điáu này xáy ra ngoài sác táng táng cáa ác ôn Táng nên hán phán áng rát là chám cháp. Hán đáng yên, hai tay thông xuáng mát nghát ra. Chúng tôi ngángác bàng hoàng và chá đái. Đây là chuyán đáng trái á trong trái tù. Tù đánh Quán giáo. Không phái là chuyán khi bá đánh thì cháng lái, đánh lái mà ngang nhiên đánh tát vào mát. 15 năm tù tôi cháa bao giá tháy có chuyán áy xáy ra: Tù tát vào mát Quán giáo ác ôn và Quán giáo đáng yên cháu trán. Đái vái tù: Quán giáo là chá nô.

Đôi lúc tôi đã lán thán nghĩ ráng: Nháng ká nào bát tài, vô táng, hác thì đát, đáu óc bã đáu, lái lái biáng thích ăn không thích làm nháng lái muán làm cha ngái ta, làm ông cháng ngái ta thì nên xin gia nháp làm ngành Công an làm Quán giáo coi tù. Làm Quán giáo sáng lám chá, có đái quyán khoáng trên đái 40 tên nô lá. Gái đá, báo váng, sai gì làm náy. Náu láo xác, không nghe sá có ngay đán tráng trácáa chính Quán giáo, hay náu không muán ra tay thì đã có tay sai là máy tên tù hình sá làm Trát tá viên. Ngoài ra còn có súng cáa máy lính coi tù há tránáa. Ngày ngày, cáp quyán sách, ngái ghi ghi, chép chép, đi theo tù đán chá làm, chán thì đi tái đi lui báo ban, sai phái. Hát giá vá, ăn cám, ngá. Mai lái thá. Váy, hái ái, hãy cho con cháu mình, ngái ái nhà mình, tháng nào mà ngu đát đi làm Quán giáo.

Trá lái vái ác ôn Táng. Hán đáng yên, mát đán gán mát phút sau không có phán áng gì. Lúc ông Túy tát xong, tôi sá hái chá đái mát cuác đánh đáp trá thù tàn báo. Nháng không. Quán giáo ác ôn Táng quay ngái đi ra cáng trái, theo sau là máy tên tay sai trát tá viên.

Tác Giả: L Giang
Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

"Cho tui cù vào trui. Khóa cửa lại. Còn thằng Túy đi lại cho tôi."

Mãi đến chiều tối, những thanh y lại khênh bác vào vào một xó trong trại giam. Người bác rách nát. Những mặt mũi không thâm tím, không chảy máu. Chợt thấy bác nằm im, thoi thóp thoi. Khi chúng quay ra, có một giáo dân người đồng hương đến chăm sóc cho bác. Bác nằm im không nói, không ăn. Họ chờy chờa cho bác, và chúng tôi được biết bác bị đánh què chân và gãy hai cái xương sườn.

Sáng hôm sau chúng tôi lại đi ra sân tập hàng sớm hơn mọi ngày. Đến đây tôi xin giới thiệu một chút về một nhân vật thật đáng sợ mà tôi gặp ở trại Phong Quang này: Anh Hoàng Tiên Nhị người Nghệ An. Trong đơn này tôi chỉ kể một chút ít về anh thôi, còn chúng ta phải đi nói về Đức thánh tổ ở Lâm Đình Túy, người đã vác cây thánh giá của Chúa xuống trần gian này.

"Đ.. ch... chúng bây, choa có s... cái ... choa đây này."

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: Lá Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

Anh tên là Hoàng Tiên Nháng ngái Nghá Tĩnh, ván là Đái uáy Quân Đái Nhân Dân Viát Nam Anh Hùng. Anh á binh cháng Pháo Binh, đã táng tham gia chián dách Đái n Biên Phá. Hoát đáng cách máng tá năm 1945 đã táng chá huy cáp chính quyán ná tánh Nghá An. Thá thì tái sao anh ái đi tù?

Anh báo:

- "Tái vì tá áy vá. Vá tá là con nhà đáa chá, ái là ngái theo đáo Thiên Chúa náa cho nên chỉ bá Đáng, cáp trên, chính quyán không cho áy. Nháng tá yêu vá tá quá đi mát thôi. Không áy thì không thá cháu đác. Thá chát, thá là tá cá áy. Bá ká luát ra khái quân đái, tá theo vá vá xá đáo, tá theo vá tá thôi chá tá không theo Chúa, không theo đáo. áy thá mà bá bát vào đây đáy."

Anh ká vái tôi vá anh nhá váy và vá vai tôi báo:

- "Cáu cũng Đái uáy, tá cũng Đái uáy, hai tháng 'huá' nhá."

Vào tù anh gáp mát ngái bán chián đáu cũ làm Phó Giám thá trái giam. Nghĩ ái tình cám xáa cũ, Phó Giám thá cho anh làm vá sinh quét đán trên nhà ban Giám thá trái, và đác háng quyán náu tiên cáa tù tá giác, đác đi ái tá do, đác đán náu, ăn uáng đáy đá. Nháng có mát hôm, mát cán bá Quán giáo sai anh làm mát công viác gì đó, anh tháy bá xúc phám, anh cám chái ném vào mát Quán giáo và quát:

"Choa ... vào cái mát mày. Choa vá trái tù đây."

Anh bá vá trái, không lên ban quét đán náa. Vá trái, anh không làm gì cá. Cángái nhà, đán nác pha chè uáng, đán báa, xuáng nhà báp áy cám lên ăn no rái chái đáng. Không ai làm gì anh cá. Ká cá ác ôn Táng cũng tránh mát làm ngá.

Đôi lúc anh nái cán lên nhá hôm nay, anh ra xáp hàng thát sám, cái truáng ngái ngay hàng đáu,

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L& Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

c& m cái nón rách che h& b&, ch& đ& n lúc ban Giám th& xu& ng thì anh b& cái nón ra đ& cho các v& y xem.

Và câu chuy& n đã x& y ra & mĩ nh& trên. Xong r& i cũng yên, nh& ng không khí trang nghiêm thì không còn n& a. Ác ôn T& ng xu& t hi& n. H& n gi& n l& m, gi& n l& m đ& y. Không rào tr& c đón sau g& i. H& n đ& c:

"Vi& t Nam Dân Ch& C& ng Hòa, Đ& c L& p T& Do H& nh Phúc.

L& nh k& lu& t: Lâm Đình Túy.

"Cùm m& t chân. & n chín cân."

ooo

Nh& ng r& i ngày t& n s& c& a ông Lâm Đình Túy cũng ph& i đ& n. Vào ngày L& Giáng Sinh năm 1973, ông đã b& ch& t sau m& t tr& n đ& n c& a b& n cai tù.

Trong cu& c suy ni& m v& 14 ch& ng đ& ng Thánh Giá t& i Roma vào t& i Th& Sáu Tu& n Thánh 21.3.2008, Đ& c H& ng Y Tr& n Nh& t Quân, Giám M& c H& ng Kông, đã nói:

“Qua đau kh& c& a các v& t& đ& o, Giáo H& i đ& c chúc phúc; xin cho máu c& a các v& là h& t gi& ng cho nh& ng ng& i Kitô h& u m& i. Chúng ta m& nh m& tin r& ng nh& ng đau kh& c& a h&, ngay c& trong lúc b& coi là th& t b& i hoàn toàn, s& là vinh quang th& c s& cho Giáo H& i c& a Ng& i”.

Qu& th& t, ch& trong 5 năm, s& tín h& u công giáo Vi& t Nam & trong n& c đã tăng kho& ng 14,3%.

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L& Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

Xin cho hoà bình đến các thiên thần rao truyền trong đêm Giáng Sinh đến trên quê hương chúng ta.